
RUSYA'NIN MÜTTEFİKLERİ VE AVRASYA'DA JEOPOLİTİK SINIR

08.03.2018

AB Haber (07 Mart 2018)

Rusya kendi güvenliğini sağlamak için gerekli olan seviyede sadece sınır bölgelerini sağlamlaştırmalı ve müttefikleri tarafından gereksiz çatışmaların içine çekilmekten kaçınmalıdır.

Rusyanın düşük yoğunluklu askeri çatışmalara girme riski 2000li yılların başından beri artıyor. Sınırları boyunca bir çok yerdeki istikrarsızlık Moskovayı komşu bölgelerdeki askeri varlığını artırmaya zorladı. Rusyanın, özellikle Güney Osetya, Abhazya, Moldova, Ermenistan, Kırgızistan ve Tacikistan gibi yüksek çatışma riski olan bölgelerde askeri üsleri bulunuyor ayrıca Afganistan, Suriye ve Ukraynadaki gelişmelere uzak kalması mümkün değil. Rusya muhtemelen Kore Yarımadasında veya İran'daki olası bir çatışma ve Ukrayna'da gerilimin yükselmesi durumunda müdahil olacaktır.

Ulusal çıkarları korumak için askeri gücün kullanılabileceği bölgelerin sayısı son zamanlarda arttı. Bunlara sadece ulusal sınırlar içindeki alanlar değil, aynı zamanda Soğuk Savaş döneminde Sovyetler Birliğinin askeri ve siyasi sorumluluk alanının bir parçası olan bölgeler de dahil. 2013'te Kremlin, Suriye-İsrail sınırındaki Golan Tepelerinde Rus barış gücü konuşlandırılmasını teklif etti. Suriye-Tartustaki Rus donanma üssüne yakın olan Kıbrısta bir Rus hava kuvvetleri üssü kurma müzakereleri devam ediyor.

Rus barış güçleri, 1990ların iç ve uluslararası çatışmalarının ardından Bağımsız Devletler Topluluğu ülkelerindeki dondurulmuş anlaşmazlıklarda barışı korumaya destek oluyor. 2014'te Rusya-Ukrayna sınırında yeni bir potansiyel askeri çatışma kaynağı ortaya çıktı. Tüm bunlar Rusyanın yakın gelecekte sınır bölgelerindeki askeri varlığını azaltamayacağı anlamına geliyor. Üstelik mevcut eğilim, askeri varlık alanını genişletme yönünde. Bu durum, Rusyanın bir barış gücü ya da garantör olarak askeri çatışmaları girme riskini artırıyor.

Bu süreç Rusyanın planlanmış ve kasıtlı bir politikası mı? Ya da Rusyanın askeri gücü herhangi bir gerekçe ya da stratejik plan olmadan kendiliğinden mi büyüyor? Bu süreçte en büyük tehlike, ideolojik önceliklerin rasyonel düşünceler üzerinde hakim olması ve ülkeyi taşıyamayacağı aşırı yükler altına girmeye zorlamasıdır.

Rus dış politikası ve devletler arası birlikler ağına yönelik riskler, çoğunlukla Sovyetler Birliğinde büyümüş önde gelen Rus politikacıların, son 25 yıldaki jeopolitik değişime ayak uyduramamasından kaynaklanmaktadır. Rusyanın kendine bakışında, Çarlık ve Sovyetler Birliği ile kıyaslama nedeniyle eksiklik algısı hakim. Sonuç olarak Moskova, öncüllerinin sahip olduğu

jeopolitik statünün belirli unsurlarından yoksun olduğu için hayalet ağırlar duyuyor.

Bu hayalet ağırlarla ilgili bazı söylemler var ve sorgulanmaları gerekiyor.

Rusyanın az sayıda müttefik var ve mevcut devletler arası birlikleri güçlendirmeli, bağlayıcı yükümlölükler temelinde yenilerini kurmalı.

Rusyanın izole hali, dış politika hedeflerine ulaşmada kendisine manevra alanına sağlıyor.

Rusya, Batıya (veya İslami radikalizme) ideolojik bir alternatif yaratmalıdır.

İdeolojik bir tercihin ve mesihanik politikalarının yokluğunda Rusyanın yüksek bir jeopolitik konuma sahip olmayı Sovyetler Birliğinin harcadığından daha az bir kaynakla sürdürebilmesi mümkün.

Rusya, eski SSCB toprakları ve Balkanlar da dahil geleneksel nüfuz alanlarındaki konumunu güçlendirmelidir.

Rusya kendi güvenliğini sağlamak için gerekli olan seviyede sadece sınır bölgelerini sağlamlaştırmalı ve müttefikleri tarafından gereksiz çatışmaların içine çekilmekten kaçınmalıdır.

<http://www.abhaber.com/rusyanin-muttefikleri-ve-avrasyada-jeopolitik-sinir/>

Kaynak/Source: